

การบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร*
MANAGEMENT OF CO-EDUCATIONAL EDUCATION IN
SCHOOLS UNDER BANGKOK

¹วราภรณ์ ภิรมย์จิตร Waraporn Piromjit ²วัลย์พรรณ อ้วนนาแวง Walaipan Ouannaweng

³จิตติยาภรณ์ เชาวรากุล Jitiyaporn Chaowarakul

^{1,2,3}มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น Saint John's University, Thailand

Corresponding Author E-mail: Rodkangwaraporn@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครและเพื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน รูปแบบการจัดการเรียนร่วม และประสบการณ์การอบรมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ครูจากโรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 276 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ One – Way ANOVA ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบริหารจัดการหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ ด้านการเตรียมความพร้อมของนักเรียนและบุคลากร ด้านการประสานความร่วมมือกับชุมชน และด้านการจัดสภาพแวดล้อม ตามลำดับ ส่วนผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกขนาดของโรงเรียน รูปแบบการจัดการเรียนร่วม และประสบการณ์การอบรมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม, โรงเรียน, นักเรียน

Abstract

The purpose of this research is to study the management of co-educational education among schools under Bangkok and to compare the management of co-educational education among schools under Bangkok. Classified by school size Co-education management model and training experience the sample group used in this research Get teachers from large schools medium sized school and small schools with a total of 276 students. The research tools were questionnaires. Statistics used in data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and One - Way ANOVA. The research results found that Management of co-educational education in schools under Bangkok. The overall picture is at

a high level. When considering each aspect, it was found that the curriculum management aspect had the highest average, followed by the preparation aspect of students and personnel. in terms of cooperation with the community and in the provision of the environment, respectively. As for the results of comparing the management of co-educational education in schools under Bangkok, it was found that teachers working in schools under Bangkok Classification of school sizes Co-education management model and training experiences are different. There are overall opinions on the administration of co-educational education in schools under Bangkok that are not significantly different at the .05 level.

Keywords: Management of Inclusive Education, Schools, Student

บทนำ

การศึกษาถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการยกระดับคุณภาพชีวิต ที่ดีและสร้างโอกาสการเข้าถึง การศึกษาอย่างมีคุณภาพให้กับผู้พิการ ถือเป็นความจำเป็นและ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ส่งผลให้เกิดความเสมอภาคและ เท่าเทียมกันในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนา ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) และกลไกในการขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์ นั่นก็คือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ที่ได้ระบุถึงหน้าที่ของรัฐ ในการลดความเหลื่อมล้ำและกำหนดสิทธิเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ทั้งนี้ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการคำนึงถึงสิทธิและหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 โดยคนพิการได้รับโอกาสในการศึกษาอย่างเสมอภาคและ เท่าเทียม และได้รับการดูแลช่วยเหลือตั้งแต่ แรกเกิด แรกพบ หรือแรกวินิจฉัย ซึ่งคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและความต้องการ จำเป็นพิเศษของบุคคลนั้น รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อม ระบบสนับสนุน การเรียนการสอน พร้อมกับประสานความร่วมมือจากชุมชนหรือนักวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2562 ตามมาตรา 10 กล่าวถึงการจัดการศึกษา สำหรับบุคคล ที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือทพพลภาพ ซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ ไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส จัดให้มีสิทธิและโอกาสได้รับ การศึกษา ขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ ตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการ โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและให้มีสิทธิได้รับเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนด ในกฎกระทรวง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562)

กรุงเทพมหานครมีแผนพัฒนา กรุงเทพมหานคร ระยะ 20 ปี ซึ่งในระยะที่ 3 (พ.ศ. 2566-2570) โดยมีเป้าหมายในการกระจายโอกาส ทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมและเสมอภาค และมีเป้าประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาพิเศษ โดยได้มีการดำเนินการกำหนดให้โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครทุกแห่งสามารถ ให้บริการการศึกษา สำหรับผู้เรียนในกลุ่มที่มีความต้องการพิเศษ และดำเนินกิจกรรมการเปิดสอนการจัดการศึกษาพิเศษ (เรียนร่วม) ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการจัดการศึกษา สำหรับคนพิการ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566-2570) ซึ่งเป็นแผนยุทธศาสตร์ที่จัดทำขึ้นเพื่อให้คนพิการได้รับการศึกษาทุกระดับทุกระบบอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ ด้วยรูปแบบวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสม และพัฒนา

อย่างเต็มศักยภาพ เรียนรู้ทักษะวิชาการ พัฒนาทักษะชีวิต และประกอบอาชีพตามความสามารถ พึ่งตัวเองได้ ใช้ชีวิตได้ใกล้เคียงหรือเทียบเท่าคนปกติ อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข (สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล, 2566)

ซึ่งการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กที่มีความพิเศษได้เข้าเรียนรู้สังคม และสิ่งแวดล้อมของชั้นเรียนเด็กปกติ เพื่อให้ปรับตัวให้เข้าสังคมได้จากการเรียนรู้สิ่งแวดล้อม และจากการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน นโยบายการศึกษาชาติได้ให้โอกาสทางการศึกษาแก่คนไทยทุกคนให้สามารถเรียนได้ในทุกที่ที่เปิดเรียนทั้งคนปกติ และคนไม่ปกติ ซึ่งหมายถึง ผู้พิการ ผู้มีปัญหาสุขภาพ และเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ทั้งนี้ด้วยจุดประสงค์เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันทางสังคม เกิดการยอมรับในความเป็นมนุษย์สร้างความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจกัน นับเป็นนโยบายการศึกษาที่สร้างสรรค์ความเป็นคนและความสมบูรณ์ทางสังคม (ชมบุญ แยมนาม, 2560)

นอกจากนี้จากการประเมินโครงการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครในระยะที่ผ่านมา พบว่า โรงเรียนแกนนำที่จัดการศึกษาเรียนร่วมมีการบริหารจัดการตามกระบวนการจัดการเรียนร่วมในระดับปานกลาง หากพิจารณาตามเกณฑ์การกำหนดให้ครูการศึกษาพิเศษ 1 คน สอนนักเรียนพิเศษ 6 คน ขณะที่ มีครูการศึกษาพิเศษ 357 คน หากเทียบอัตราครูกับนักเรียน 1 ต่อ 6 กรุงเทพมหานครยังขาดครูการศึกษาพิเศษอีกจำนวน 373 คน จะเห็นว่าจำนวนโรงเรียนและจำนวนครูไม่ครอบคลุมและไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษตลอดจนบางโรงเรียนยังไม่มีความพร้อมในการจัดการเรียนร่วมทำให้ไม่สามารถจัดการเรียนร่วมได้ตามนโยบายของสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร เนื่องมาจากหลักเกณฑ์และข้อจำกัดของ สถานศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานครในการขอเปิดสอนการจัดการศึกษาพิเศษ (เรียนร่วม) ในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามมติคณะกรรมการพิจารณาความพร้อมการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า 1) เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ต้องผ่านการคัดกรองจากครูการศึกษาพิเศษ หรือครูที่ได้รับการอบรมการคัดกรองความบกพร่องของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ หรือนักจิตวิทยา หรือแพทย์ ซึ่งพบว่าสาขาครูการศึกษาพิเศษ ครูแนะแนวขาดแคลน หรือครูแนะแนวไม่ได้ผ่านการอบรมการคัดกรองความบกพร่องของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ศูนย์บริการสาธารณสุขบางสำนักงานเขตไม่มีนักจิตวิทยา หรือแพทย์ ทำให้เด็กไม่ได้รับการคัดกรองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 2) ด้านความพร้อมของบุคลากร 3) ความพร้อมด้านอาคาร สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการขอเปิดสอนการจัดการศึกษาพิเศษ (เรียนร่วม) 4) ต้องมีมติเห็นชอบจากคณะกรรมการ สถานศึกษาชั้นพื้นฐานในการขอเปิดสอนการจัดการศึกษาพิเศษ (เรียนร่วม) และ 5) ผู้ปกครอง นำเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทที่ไม่สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติ ให้โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการ พิจารณาการรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ประกอบด้วย ผู้บริหาร สถานศึกษา ประธานคณะกรรมการ สถานศึกษาชั้นพื้นฐาน หรือผู้แทนประธานคณะกรรมการเครือข่าย ผู้ปกครองหรือผู้แทน ครูการศึกษาพิเศษ หรือผู้ที่มีหน้าที่สอนเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และบุคลากรทางการแพทย์ เพื่อพิจารณารับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร, 2566)

จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการบริหารจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เป็นกระบวนการที่มีสำคัญในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้ได้รับโอกาสทางการศึกษา และมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา การบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของผู้วิจัย ว่ามีการบริหารจัดการอย่างไร ในขนาดโรงเรียนใหญ่ กลาง เล็ก และครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในการดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมากน้อยเพียงใด เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานให้กับโรงเรียนที่ผู้วิจัยปฏิบัติงานและหน่วยงานภายในสังกัด

กรุงเทพมหานครที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วมนำไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการตลอดจนใช้เป็นข้อมูลในการขยายโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในสังกัดกรุงเทพมหานครต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน รูปแบบการจัดการเรียนร่วม และประสบการณ์การฝึกอบรม

สมมุติฐานการวิจัย

1. โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีขนาดต่างกันมีการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมแตกต่างกัน
2. โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีรูปแบบการจัดการเรียนร่วมต่างกันมีการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมแตกต่างกัน
3. ครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์การรับฝึกอบรมต่างกันมีการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
 - 1.1 ประชากร ได้แก่ ครูการศึกษาพิเศษในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 158 โรงเรียน จำนวนครูการศึกษาพิเศษทั้งหมด 357 คน แบ่งเป็นครูในโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 210 คน ครูในโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 79 คน และครูในโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 68 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูการศึกษาพิเศษในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie, R.V. & D.W. Morgan (1970) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 186 คน เพื่อป้องกันความผิดพลาด ผู้วิจัยจึงขอเก็บกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน เมื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามพบว่ามีเพียง 276 คน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 276 คนในการวิจัยครั้งนี้ จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลาก
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลสถานศึกษาและสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ขนาดของโรงเรียน รูปแบบการจัดการเรียนร่วม ประสบการณ์การรับฝึกอบรม และตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครปีการศึกษา 2566 ใน 4 ด้าน คือ ด้านการเตรียมความพร้อมของนักเรียนและบุคลากร ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการประสานความร่วมมือกับชุมชน ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรตามความคิดเห็นของครู ซึ่งลักษณะข้อคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า Rating Scale ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert)

3. การสร้างเครื่องวิจัย 1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบสอบถาม 2) สร้างแบบสอบถามและนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการจัดการศึกษาพิเศษ จำนวน 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนจำนวน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 1 ท่าน โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) ของข้อคำถามแล้วเลือกข้อคำถาม ที่มีค่า IOC เฉลี่ยตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้พบว่ามีค่า IOC เท่ากับ 1.00 3) ปรับปรุงแบบสอบถามตามที่อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะแล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-Out) กับครูการศึกษาพิเศษสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ตามวิธีของครอนบาช (Cronbach) โดยกำหนดค่าดัชนีความเชื่อมั่น เท่ากับหรือมากกว่า 0.7 ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 4) จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แบบออนไลน์

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามไปวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ในการคำนวณหาค่าสถิติเพื่อตอบปัญหาการวิจัย และกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่(Frequency) และหาร้อยละ(Percentage)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์การบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร 4 ด้าน โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครจำแนกตาม ขนาดโรงเรียน รูปแบบการจัดการเรียนร่วม และประสบการณ์การรับการฝึกอบรม โดยการทดสอบที(t-test) และหาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สรุปผลการวิจัย ดังในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ภาพรวมทุกด้าน

การบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม	ระดับการปฏิบัติ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านการเตรียมความพร้อมของนักเรียนและบุคลากร	3.94	0.66	มาก
2. ด้านการจัดสภาพแวดล้อม	3.83	0.69	มาก
3. ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร	4.09	0.63	มาก
4. ด้านการประสานความร่วมมือกับชุมชน	3.85	0.68	มาก
ภาพรวม	3.93	0.67	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า การบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สามารถเรียงลำดับได้ ดังนี้ ด้านบริหารจัดการหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ ด้านการเตรียมความพร้อมของนักเรียนและบุคลากร ด้านการประสานความร่วมมือกับชุมชน และ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านการเตรียมความพร้อมของนักเรียนและบุคลากร โดยภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนของท่านมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้เข้าร่วมกิจกรรมกับนักเรียนทั่วไป มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ผู้บริหารโรงเรียน นักเรียนทั่วไปและบุคลากรในโรงเรียนให้ความร่วมมือช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนร่วม มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โรงเรียนของท่านส่งครูการศึกษาพิเศษและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสม่ำเสมอ มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และโรงเรียนของท่านมีการจัดนิทรรศการ กิจกรรมความรู้เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและยอมรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับ

ด้านการจัดสภาพแวดล้อม โดยภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนของท่านมีการสนับสนุน ติดตามและประเมินผลการจัดสภาพแวดล้อมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนำไปปรับปรุงและพัฒนาการจัดสภาพแวดล้อมในคราวต่อไป มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ โรงเรียนของท่านมีการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่างชัดเจน มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โรงเรียนของท่านจัดสภาพแวดล้อมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และโรงเรียนของท่านมีสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งภายในและภายนอกอาคาร ได้แก่ ราวบันได ทางเดิน เครื่องปรับอากาศ ที่นั่งพักริมทาง เครื่องช่วยฟังอย่างพอเพียง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากตามลำดับ

ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร โดยภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า โรงเรียนของท่านมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล(IEP)เป็นลายลักษณ์อักษร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ โรงเรียนของท่านมีการประเมินผลการสอนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล(IEP)มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โรงเรียนของท่านมีการจัดทำแผนการสอนรายบุคคล (IIP) มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และโรงเรียนของท่านมีการปรับหลักสูตรทั่วไปเพื่อใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ด้านการประสานความร่วมมือกับชุมชน ภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนของท่านรายงานความก้าวหน้าในการจัดการเรียนร่วมต่อหน่วยงานต้นสังกัดเป็นประจำทุกปี มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ โรงเรียนของท่านรับนักเรียนที่หน่วยงานอื่นๆ ส่งต่อเข้ามาเรียนร่วมตามหลักเกณฑ์ของการรับนักเรียนของกรุงเทพมหานครที่กำหนดมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โรงเรียนของท่านมีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานด้านการแพทย์ เช่น โรงพยาบาลเพื่อนำนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้รับการตรวจรักษาหรือบำบัด มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และโรงเรียนของท่านมีการขอความร่วมมือกับชุมชนเพื่อให้เข้ามามีส่วนร่วมการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียน มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน รูปแบบการจัดการเรียนร่วม และประสบการณ์การฝึกอบรม

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดโรงเรียน รูปแบบการจัดการเรียนร่วม และประสบการณ์การรับการฝึกอบรมโดยกำหนดสมมติฐาน และมีผลการทดสอบสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานที่ 1 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีขนาดต่างกันมีการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมแตกต่างกัน และผลการเปรียบเทียบการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมโรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีขนาดต่างกันมีการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมด้านการเตรียมความพร้อมของนักเรียนและบุคลากร ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร และด้านการประสานความร่วมมือกับชุมชน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีรูปแบบการจัดการเรียนร่วมต่างกันมีการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมแตกต่างกัน และผลการเปรียบเทียบการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครจำแนกตามรูปแบบการจัดการเรียนร่วม พบว่าโรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานครที่มีรูปแบบการจัดการเรียนร่วมต่างกันมีการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมด้านการเตรียมความพร้อมของนักเรียนและบุคลากร ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร และด้านการประสานความร่วมมือกับชุมชน ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีประสบการณ์การรับฝึกอบรมต่างกันมีการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมแตกต่างกัน และผลการเปรียบเทียบการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครจำแนกตามประสบการณ์การรับการฝึกอบรม พบว่าโรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานครที่มีประสบการณ์การรับการฝึกอบรมต่างกันมีการบริหารการศึกษาแบบเรียนร่วมด้านการเตรียมความพร้อมของนักเรียนและบุคลากรแตกต่างกัน ส่วนด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร และด้านการประสานความร่วมมือกับชุมชน ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้สามารถนำผลการวิจัยสำคัญมาอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครในภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วมทุกโรงเรียนได้ตระหนักเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนร่วม มีการกำหนดนโยบาย จัดทำแผนปฏิบัติการระยะยาว ระยะสั้นที่สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาแบบเรียนร่วมของกรุงเทพมหานคร มีการดำเนินการที่ชัดเจน สามารถปฏิบัติได้จริงและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมบริบทของแต่ละโรงเรียน สอดคล้องกับอรุชา สว่างโลก (2562) ได้ทำการศึกษาการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมตามเกณฑ์มาตรฐานการจัดการศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วมสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ด้านการเตรียมความพร้อมของนักเรียนและบุคลากร โดยภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้เข้าร่วมกิจกรรมกับนักเรียนทั่วไป ผู้บริหารโรงเรียน นักเรียนทั่วไปและบุคลากรในโรงเรียนให้ความร่วมมือช่วยเหลือ และ

อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนร่วม มีการส่งครูการศึกษาพิเศษและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสม่ำเสมอ และมีการจัดนิทรรศการ กิจกรรมความรู้เพื่อให้นักเรียนเข้าใจ และยอมรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม สอดคล้องกับอัญชลา เกลี้ยงแก้ว (2560) ได้ทำการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ด้านการเตรียมความพร้อมของนักเรียนและบุคลากรอยู่ในระดับมาก

ด้านการจัดสภาพแวดล้อม โดยภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วมมีการสนับสนุน ติดตามและประเมินผลการจัดสภาพแวดล้อมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนำไปปรับปรุงและพัฒนาการจัดสภาพแวดล้อมในคราวต่อไป และมีการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่างชัดเจน ซึ่งจัดสภาพแวดล้อมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด มีสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งภายในและภายนอกอาคาร ได้แก่ ราวบันได ทางเดิน เครื่องปรับอากาศ ที่นั่งพักริมทาง เครื่องช่วยฟังอย่างพอเพียง สอดคล้องกับวรพล ชูลีจันทร์ (2562) ได้ทำการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษระดับปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับมาก

ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร ภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าครูที่ปฏิบัติหน้าที่จัดการเรียนร่วมมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล(IEP) เป็นลายลักษณ์อักษร มีการจัดทำแผนการสอนรายบุคคล (IIP) มีการประเมินผลการสอนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล(IEP) และ มีการปรับหลักสูตรทั่วไปเพื่อใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ สอดคล้องกับวรพล ชูลีจันทร์ (2562) ได้ทำการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษระดับปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า ด้านหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก

ด้านการประสานความร่วมมือกับชุมชน ภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าโรงเรียนมีการรายงานความก้าวหน้าในการจัดการเรียนร่วมต่อหน่วยงานต้นสังกัดเป็นประจำทุกปี ตามนโยบายของสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานครที่จะให้ทุกโรงเรียนในสังกัดรายงานความก้าวหน้าด้านการจัดการเรียนการสอนในทุกปีการศึกษา และมีการรับนักเรียนที่หน่วยงานอื่นๆ ส่งต่อเข้ามาเรียนร่วมตามหลักเกณฑ์ของการรับนักเรียนของกรุงเทพมหานครที่กำหนด มีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานด้านการแพทย์ เช่น โรงพยาบาลเพื่อนำนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้รับการตรวจรักษาหรือ และมีการขอความร่วมมือกับชุมชนเพื่อให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนผ่านโครงการต่างๆที่โรงเรียนจัดขึ้น สอดคล้องกับอัญชลา เกลี้ยงแก้ว (2560) ได้ทำการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ด้านการประสานความร่วมมือกับชุมชนอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีขนาดโรงเรียนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครมีทั้งขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ที่จัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วม ซึ่งมีการเตรียมความพร้อมของครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเป็นไปตามนโยบายการจัดการเรียนร่วมของกรุงเทพมหานคร ที่มีการตรวจสอบประเมินผลรายงานความก้าวหน้าต่อ

สำนักงานการศึกษาเป็นรายปีทุกปี ทำให้ทุกโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ สอดคล้องกับรดา ธรรมพูนพิสัย (2556) ได้ทำการศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส ผลการศึกษาพบว่า ขนาดโรงเรียนที่ต่างกัน พบว่ามีสภาพปัญหาการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมไม่แตกต่างกัน

รูปแบบการจัดการเรียนร่วม ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรูปแบบการจัดการเรียนร่วม พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีรูปแบบการจัดการเรียนร่วมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ สามารถจัดได้หลายรูปแบบ โดยโรงเรียนสามารถเลือกรูปแบบที่เหมาะสมกับสภาพและบริบทของโรงเรียน เหมาะสมกับสภาพความพร้อม อีกทั้งเลือกใช้รูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน ซึ่งจะทำให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพของตนเอง สอดคล้องกับจริยา ตรุษฎี (2562) ได้ทำการศึกษาแนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระบุรี เขต2 ผลการศึกษาพบว่า ด้านนักเรียน นักเรียนพิเศษเรียนร่วมได้มีโอกาสเรียนร่วมกับนักเรียนปกติทั่วไปตามศักยภาพ และโรงเรียนมีการจัดให้นักเรียนพิเศษเข้าเรียนตามห้องเรียนแต่ละชั้นอย่างเหมาะสมตามระดับความสามารถ ด้านสิ่งแวดล้อม โรงเรียนมีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อมอบหมายหน้าที่ให้บุคคลที่เกี่ยวข้อง จัดให้มีสื่อเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกและอื่นๆ เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โรงเรียนมีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับนักเรียนพิเศษเรียนร่วมโดยมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ด้านเครื่องมืออำนวยความสะดวกและอื่นๆ ทางการศึกษาสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของตนเอง โดยโรงเรียนส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมเพิ่มความรู้ด้านการทำสื่อทางการศึกษาพิเศษ

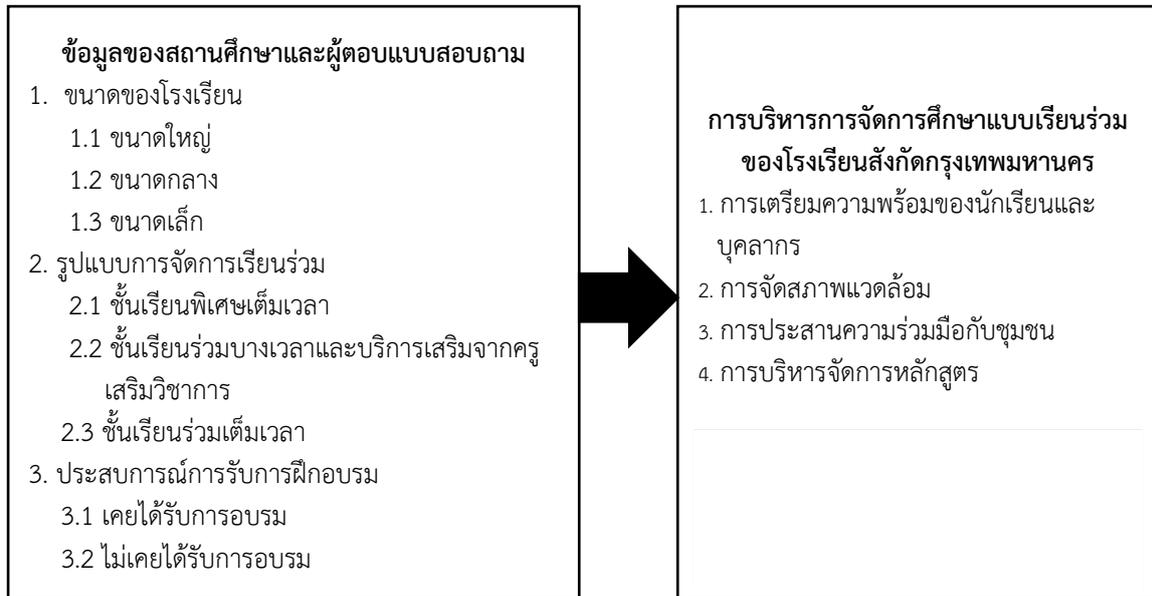
ประสบการณ์การฝึกอบรม ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์การรับการฝึกอบรม พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์การฝึกอบรมต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่เคยได้รับการฝึกอบรมด้านการเรียนร่วมมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านการเตรียมความพร้อมของนักเรียนและบุคลากร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่เคยได้รับการฝึกอบรมด้านการเรียนร่วม มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร มากกว่าครูที่ไม่เคยได้รับการฝึกอบรมด้านการเรียนร่วมทุกด้าน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าครูที่ผ่านการฝึกอบรมจะมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาพิเศษสามารถวางแผนประชุมแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องได้เป็นอย่างดีและมีทัศนคติที่ดีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สอดคล้องกับสมฤดี พลละวุฒิโหมทัย (2564)

ได้ทำการศึกษาการบริหารจัดการการศึกษาพิเศษในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า การบริหารจัดการการศึกษาพิเศษในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ในด้านการกำหนดนโยบายควรถูกให้ผู้บริหารทุกระดับของกรุงเทพมหานครมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการการศึกษาพิเศษ โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครทุกแห่งสามารถให้บริการกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษอย่างเท่าเทียมและเสมอภาคจัดโครงสร้างองค์กรให้มีส่วนงานบริหารการศึกษาพิเศษเป็นการเฉพาะ จัดสรรกรอบอัตรากำลังครูการศึกษาพิเศษ ให้เหมาะสมและเพียงพอ ส่งเสริมการศึกษาเพื่ออาชีพ และจัดตั้งศูนย์การศึกษาพิเศษประจำกลุ่มเขต และด้านการวางแผน ของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครควรมีการวางแผนกลยุทธ์กำหนดผู้รับผิดชอบให้ชัดเจน จัดเตรียมให้เด็กทุกคนสามารถ เรียนร่วมนกัน ระดมสมองแบบรวมพลังความร่วมมือกันของโรงเรียน ครอบครัว และนักสหวิชาชีพ การสร้างเครือข่าย ความร่วมมือทุกภาคส่วน และกำกับ ติดตาม ประเมินผล อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยด้านการบริหารงานวิชาการ มีการวิเคราะห์หลักสูตรทั่วไปและหลักสูตร เฉพาะให้สอดคล้องตามประเภทของความพิการ และจัดกิจกรรมตามความต้องการจำเป็นพิเศษ ครูจัดทำ แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และแผนการสอนเฉพาะบุคคล พัฒนาการสอนด้วยชุมชน การเรียนรู้ทาง วิชาชีพ สนับสนุนการวิจัย จัดให้นิทรรศการหรือเวทีให้แสดงความสามารถหรือผลงาน การวัดผลประเมินผล เพื่อประเมินความก้าวหน้าและการรายงานผลเป็นรายบุคคล ด้านการบริหารงานบุคคลสรรหาและคัดเลือกครู จาก การสร้างความร่วมมือกับสถาบันผลิตครูการศึกษาพิเศษ จัดสรรทุน และทำข้อตกลงบรรจรับราชการครู และการรักษาและ การพัฒนาบุคลากร ส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาชีพ สร้างขวัญกำลังใจ และผลการ ปฏิบัติงานเน้นการพัฒนาเด็กเป็นสำคัญ

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้การวิจัยครั้งนี้คือการนำไปใช้เป็นแนวทางให้กับผู้บริหาร ครูการศึกษาพิเศษ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการดำเนินการพัฒนาโรงเรียน ที่จัดการศึกษาแบบเรียนร่วมให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับนักเรียนปกติให้มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น ดังนั้น การบริหารการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มีความสำคัญ อย่างมากในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความพิเศษให้ได้รับโอกาสทางการศึกษาและมีประสิทธิภาพ ตามแผนพัฒนากรุงเทพมหานครฯ ระยะ 20 ปี ระยะที่ 3 (พ.ศ. 2566-2570) โดยมีเป้าหมายในการกระจาย โอกาส ทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมและเสมอภาค และมีเป้าประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาพิเศษ โดยได้มีการดำเนินการกำหนดให้โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครทุกแห่งสามารถให้บริการการศึกษา สำหรับ ผู้เรียนในกลุ่มที่มีความต้องการพิเศษ และดำเนินกิจกรรมการเปิดสอนการจัดการศึกษาพิเศษ (เรียนร่วม) ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญ ในการบริหารการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยการศึกษาเน้นไปที่การปฏิบัติงานด้านการบริหารจัดการศึกษา แบบเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการเตรียมความพร้อมของนักเรียน และบุคลากร ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการประสานความร่วมมือกับชุมชน และด้านการบริหารจัดการ หลักสูตร สรุปดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้การวิจัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้
 - 1.1 ด้านการเตรียมความพร้อมโรงเรียนควรมีการสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ นักเรียน ผู้ปกครอง ประชาชนในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและยอมรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ
 - 1.2 ด้านการจัดสภาพแวดล้อมโรงเรียนควรมีการจัดสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกอาคารให้เหมาะสมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ
 - 1.3 ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรโรงเรียนควรมีการวางแผนจัดทำหลักสูตรเพื่อใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ
 - 1.4 ด้านการประสานความร่วมมือกับชุมชนโรงเรียนควรให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนในด้านต่างๆ ทั้งด้านหลักสูตร สภาพแวดล้อม ด้านการเตรียมความพร้อม
2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
 - 2.1 ควรมีการศึกษาความต้องการของครูและผู้ปกครองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร
 - 2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ด้วยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ
 - 2.3 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร
 - 2.4 ควรศึกษาเปรียบเทียบการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครของแต่ละกลุ่มเขต

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แก้ไขเพิ่มเติม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จรรยา ตรีสุทธิ. (2562). แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน ประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสระบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ชมบุญ แยมนาม. (2560). การศึกษารูปแบบการจัดการเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนจัดการเรียนร่วมระดับประถมศึกษาในพื้นที่กรุงเทพและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- รดา ธรรมพูนพิสัย. (2556). สภาพปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- วรพล ฐลีจันทร์. (2562). รูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ระดับปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสยาม.
- สมฤดี พลละวดีโตมัย. (2564). การบริหารจัดการการศึกษาพิเศษในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร. (2565). แผนปฏิบัติการประจำปี พ.ศ. 2565. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร. (2566). แผนการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566-2570) เป้าหมายให้คนพิการได้รับการศึกษาทุกระดับ ทุกระบบ อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร. (2566). รายงานสถิติทางการศึกษา ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสังกัด. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566—2570). แหล่งที่มา https://www.nesdc.go.th/ewt_news.php?nid=13651 สืบค้นเมื่อ 5 ม.ค. 2566.
- สำนักทะเบียนกลางกรมการปกครอง. (2564). รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านคนพิการในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักทะเบียนกลางกรมการปกครอง.
- สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล. (2566). แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ 20 ปีระยะที่ 3 (พ.ศ. 2566-2570). กรุงเทพมหานคร: สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล.
- อรุชา สว่างโลก. (2562). การบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมตามเกณฑ์มาตรฐานการจัดการศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วมสังกัดกรุงเทพมหานคร. วารสารการวิจัยการบริหารการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. 9. 162-171.

- อัญชลา เกลี้ยงแก้ว. (2560). **การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนวนสังกัด กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสยาม.**
- Flora Usang. (2021). Implementation and Monitoring Committees of Special Needs Education Administration in Cross River State. **SSRN Electronic Journal.** <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.3852608>.
- Iva Evry Robiyansah, Mudjito and Murtadlo. (2019). Perceived Organizational Support and Organizational Commitment among Special Education Teachers in Pakistan. **International Journal of Educational Management.** 33(5). 848-859.
- Krejcie, R.V. & Morgan, D.W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. **Educational and Psychological Measurement.** 30(3). 607-610.
- Lazarus Udie. (2021). The Role Advocacy in Special Needs Education Administration in Nigeria. **SSRN Electronic Journal.** <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.3852560>.
- Shari E. Lujan. (2020). **The importance of administrative support for special education teachers.** University of the Pacific Theses and Dissertations.
- William, R.S. (1998). **Performance management: Perspectives on employee Performance.** An international Thomsom Publishing Company.